

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Гзз 75/05
30.11.2005. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Владимира Тамаша, председника већа, Љубице Милутиновић, Виде Петровић-Шкоро, Неде Антонић и Софије Вагнер-Личеноски, чланова већа, у правној ствари тужиље АА, против тужених ББ и малолетне ВВ, чији је законски заступник мајка ББ, ради својине на непокретности, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Јавног тужилаштва Републике Србије, изјављеног против пресуде на основу признања Општинског суда у Шапцу П. бр. 3951/03 од 20.01.2004. године, на седници већа одржаној 30.11.2005. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

Захтев за заштиту законитости се УСВАЈА, УКИДА СЕ пресуда на основу признања Општинског суда у Шапцу П. бр. 3951/03 од 20.01.2004. године и предмет враћа првостепеном суду на поновни поступак.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом на основу признања Општинског суда у Шапцу П. бр. 3951/03 од 20.01.2004. године, утврђено је да је тужиља АА, власник једноипособног стана који се налази у ГГ у ул. ДД, што су тужени дужни признати а по основу купопродајног уговора закљученим између тужиље као купца и правне претходнице тужених сада пок. ПП као продавца. У ставу другом изреке утврђено је да свака страна сноси своје трошкове парничног поступка.

Против наведене пресуде Републички јавни тужилац је благовремено подигао захтев за заштиту законитости због битних повреда одредаба парничног поступка.

Испитујући побијану пресуду у смислу одредбе члана 408. ЗПП, Врховни суд налази да је захтев за заштиту законитости основан.

Тужиља у овој правној ствари је тражила утврђивање права власништва на непокретности – једноипособном стану те да су тужени дужни да јој то право признају.

Одредбом члана 331. став 2. ЗПП, прописано је да суд неће донети пресуду на основу признања и када су испуњени посебни услови, ако нађе да је реч о захтеву којим странке не могу располагати. Одредбом члана 3. став 3. тачка 1. истог Закона је прописано да суд неће уважити располагање странака које су у супротности са правним прописима. Стога се основано се у захтеву за заштиту законитости указује да се ради о захтеву са којим странке не могу располагати, јер је такво располагање супротно одредбама члана 4. Закона о промету непокретности којим су прописани услови за пуноважност уговора о купопродаји непокретности.

Према томе, у таквој ситуацији нису били испуњени услови за доношење пресуде на основу признања, па је првостепени суд учинио битну повреду одредаба из члана 354. став 2. тачка 6. и 7. а у вези са чланом 3. став 3. и члана 331. ЗПП-а, што представља разлог за укидање првостепене пресуде.

Из свих наведених разлога, стекли су се услови да се побијана пресуда укине и да се предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

У поновном поступку, првостепени суд ће отклонити учињене повреде, а затим наконведеног поступка донети одговарајућу одлуку.

Са изнетих разлога, Врховни суд је решио као у изреци у смислу одредбе члана 394. став 1. а у вези са одредбом члана 408. ЗПП.

Председник већа-судија,

Владимир Тамаш, с.р.

За тачност отправка

сђ